

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO

Olsztyn, dnia 14 stycznia 2016 r.

Poz. 338

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR PN.4131.5.2016 WOJEWODY WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO

z dnia 8 stycznia 2016 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym /Dz. U. z 2015, poz. 1515/ stwierdzam nieważność uchwały Nr XIII/81/2015 Rady Gminy Banie Mazurskie z dnia 14 grudnia 2015 roku w sprawie określenia szczegółowych warunków przyznawania i odpłatności za usługi opiekuńcze i specjalistyczne usługi opiekuńcze, z wyłączeniem specjalistycznych usług opiekuńczych dla osób z zaburzeniami psychicznymi oraz szczegółowych warunków częściowego lub całkowitego zwolnienia od opłat, a także trybu ich pobierania.

UZASADNIENIE:

Rada Gminy Banie Mazurskie w dniu 14 grudnia 2015 roku podjęła uchwałę Nr XIII/81/2015 w sprawie określenia szczegółowych warunków przyznawania i odpłatności za usługi opiekuńcze i specjalistyczne usługi opiekuńcze, z wyłączeniem specjalistycznych usług opiekuńczych dla osób z zaburzeniami psychicznymi oraz szczegółowych warunków częściowego lub całkowitego zwolnienia od opłat, a także trybu ich pobierania.

Uchwała ta rażąco narusza prawo.

W § 2 uchwały Rada postanowiła: ”przyznawanie świadczenia, określenie odpłatności, wymiaru, zakresu, okresu i miejsca świadczenia usług opiekuńczych i specjalistycznych usług opiekuńczych następuje w drodze decyzji administracyjnej”. Taka regulacja Rady nie leży w kompetencjach Rady, albowiem przyznawanie świadczeń z pomocy społecznej w formie decyzji administracyjnej następuje z mocy art. 106 ust. 1 ustawy z dnia 12 marca 2004 roku o pomocy społecznej /Dz. U. z 2015 roku, poz. 163/ a nie na podstawie uchwały organu stanowiącego gminy.

W § 3 ust. 1 uchwały Rada postanowiła, że podstawę do przyznania usług opiekuńczych i specjalistycznych usług opiekuńczych stanowią wnioski osoby zainteresowanej lub jej przedstawiciela ustawowego, zaświadczenie lekarskie, wywiad środowiskowy sporządzony zgodnie z ustawą o pomocy społecznej. Również w tym przypadku Rada przekroczyła swoje kompetencje, określone w art. 50 ust. 6 ustawy o pomocy społecznej, albowiem rozszerzyła konieczność przedłożenia zaświadczenia lekarskiego przy korzystaniu z wszelkich usług opiekuńczych, a tymczasem art. 50 ust. 3 tejże ustawy wymaga zaświadczenia lekarskiego jedynie przy świadczeniu jednego rodzaju usług, usług pielęgnacji zalecanych przez lekarza. Takie stanowisko zajął też WSA w Gliwicach w wyroku z dnia 10 lutego 2009 roku, sygn. akt IV SA/GI 428/08 lex nr 509664 oraz WSA we Wrocławiu w wyroku z dnia 11 marca 2009 r., sygn. akt IV SA/Wr 462/08 lex 533550

W § 5 uchwały Rada postanowiła: w szczególnie uzasadnionych przypadkach osoba zainteresowana może być, na jej wniosek lub na wniosek pracownika socjalnego, częściowo lub całkowicie zwolniona z ponoszenia odpłatności, zwłaszcza ze względu na:

- 1) konieczność ponoszenia opłat za pobyt członka rodziny w domu pomocy społecznej lub ośrodka wsparcia i wszelkiego typu placówkach opiekuńczo-wychowawczych i leczniczo-rehabilitacyjnych
- 2) konieczność ponoszenia znacznych wydatków z powodu długotrwałej choroby lub ciężkiej choroby wymagającej zakupu leków lub sprzętu rehabilitacyjnego albo znacznych nakładów na artykuły higieniczne

- 3) ponoszenie innych wydatków mających bezpośredni związek z niepełnosprawnością
- 4) więcej niż jedną osobę w rodzinie wymagającej pomocy w formie usług opiekuńczych lub specjalistycznych usług opiekuńczych, w tym co najmniej jedną przewlekle chorą
- 5) zdarzenia losowego lub klęski żywiołowej
- 6) trudną sytuację życiową.

Co prawda rada gminy, na podstawie art. 50 ust. 6 ustawy o pomocy społecznej określa, w drodze uchwały, szczegółowe warunki przyznawania i odpłatności za usługi opiekuńcze oraz szczegółowe warunki częściowego lub całkowitego zwolnienia z opłat za usługi opiekuńcze lecz użycie przez Radę Gminy Szczytno określeń „w szczególności uzasadnionych przypadkach” sprawia, że katalog przesłanek do częściowego lub całkowitego zwolnienia od opłat za usługi opiekuńcze staje się katalogiem otwartym, co oznacza, że możliwe jest realizowanie innych warunków zwolnienia z opłat, nie przewidzianych uchwałą.

W takim przypadku, jak podniósł WSA we Wrocławiu w wyroku z dnia 9 października 2013 roku, sygn. akt IV SA/Wr 302/13 Lex nr 1388144, inny niż rada organ, podejmując decyzję w sprawie indywidualnej, będzie mógł określać nieprzewidziane przez uchwałę warunki bądź przesłanki uprawniające do zwolnienia z odpłatności, co mając na względzie brzmienie art. 50 ust. 6 ustawy o pomocy społecznej, przesądza o jego podjęciu z istotnym naruszeniem w tym względzie prawa.

W § 6 uchwały Rada postanowiła: „decyzję o całkowitym lub częściowym zwolnieniu z odpłatności wydaje się na podstawie wywiadu środowiskowego przeprowadzonego przez pracownika socjalnego”. Taka regulacja nie leży w kompetencjach Rady, albowiem art. 106 ust. 4 ustawy o pomocy społecznej stanowi, że decyzję o przyznaniu lub odmowie przyznania świadczenia z pomocy społecznej wydaje się po przeprowadzeniu rodzinnego wywiadu środowiskowego.

W § 8 uchwały Rada postanowiła: „w przypadku nie uiszczenia opłat zaświadczone usługi opiekuńcze i specjalistyczne usługi opiekuńcze należności z tego tytułu podlegają ściągnięciu w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Do takiego postanowienia Rada nie miała kompetencji, albowiem kwestię tę reguluje ustawa z dnia 17 czerwca 1966 roku o postępowaniu egzekucyjnym w administracji /Dz. U. z 2014 rok, poz., 1619/

W § 11 uchwały Rada postanowiła, że uchwała wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2016 roku i podlega opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Województwa Warmińsko-Mazurskiego.

Zapis powyższy rażąco narusza art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2000 roku o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych /Dz.U. z 2011 roku Nr 197, poz. 1171/.

Przepis ten przewiduje, iż „akty normatywne, zawierające przepisy powszechnie obowiązujące, ogłaszane w dziennikach urzędowych wchodzi w życie po upływie czternastu dni od dnia ich ogłoszenia, chyba że dany akt normatywny określi termin dłuższy”

Przedmiotową uchwałę Rady Gminy Banie Mazurskie z dnia 14 grudnia 2015 roku należy zaliczyć do aktów prawa miejscowego z uwagi na to, iż ma ona charakter aktu generalnego i abstrakcyjnego skierowanego do wszystkich mieszkańców gminy, bezpośrednio rozstrzygającego o ich prawach i obowiązkach.

Tym samym będą miały do niej zastosowanie w/w przepisy o wejściu w życie i ogłaszaniu aktów normatywnych.

Błędne określenie przez Radę daty wejścia w życie przedmiotowej uchwały powoduje również konieczność stwierdzenia jej nieważności w całości.

W tym stanie rzeczy postanowiono jak na wstępie.

Od niniejszego rozstrzygnięcia przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie, za pośrednictwem Wojewody Warmińsko-Mazurskiego, w terminie 30 dni od daty jego otrzymania.

WOJEWODA WARMIŃSKO-MAZURSKI
Artur Chojecki